

opusdei.org

Thư Đức Giám Quản - Tháng 6/2012

Thư Đức Giám Quản tập trung vào các ngày lễ quan trọng trong tháng: “Chúng ta hãy tiến đến gần Chúa trong niềm phó thác đong đầy, đặc biệt là trong Lễ Thánh Tâm Chúa, ngày 15 tháng 6. Hãy đặt mình vào Trái Tim bị xâu xé bởi lưỡi đòng trên Thập Giá.”

18-06-2012

Các con thân mến:

Nguyện xin Chúa Giêsu thương gìn giữ các con của Cha!

Cách đây ít ngày, chúng ta đã long trọng cử hành Lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống. Chúng ta đã dọn mình cho dịp Lễ này trong sự hiệp nhất gần gũi với Đức Maria, Mẹ Chúa Giêsu, [1] để Chúa Thánh Thần một lần nữa có thể chiếm hữu tâm hồn chúng ta. Những ngày tiếp theo, hụng vụ lại dẫn chúng ta vào mùa Thường niên, vốn dĩ là hình ảnh cuộc lữ hành trần thế của chúng ta. Đấng Bào Chứa mà Chúa Giêsu gửi đến từ cung lòng Chúa Cha sẽ dẫn chúng ta thẳng tiến đến đích điểm mà tất cả chúng ta khát khao: đó là cuộc sống vĩnh hằng trong Thiên Chúa, được dự phần vào phúc lành trường cửu của Người. Cha chúng ta từng nói rằng đối với các thành viên của mình, Opus Dei giống như một sự phản chiếu của Thiên đàng, và Ngài thúc giục chúng ta tiếp bước trên con đường đó mỗi ngày với

lòng trung thành vui tươi, ngay cả trong những nghịch cảnh.

Vì thế, giữa lòng cuộc sống đầy thăng trầm này, để chúng ta không quên vận mệnh rất hoan lạc đang chờ đợi chúng ta, vào Chúa nhật kế tiếp, phụng vụ mời gọi chúng ta cử hành và chiêm ngắm Mầu nhiệm Ba Ngôi Chí Thánh: một Thiên Chúa trong ba Ngôi vị, mà việc nếm hưởng và được thuộc về Người là cùng đích của đời ta. Chúng ta hãy chuẩn bị cách tốt nhất cho ngày lễ trọng đại đó. Theo một truyền thống lâu đời trong Giáo Hội, Thánh Josemaría đề nghị chúng ta đọc kinh *Trisagium Angelicum* trong vòng ba ngày tại các Trung tâm của Cộng đoàn. Việc này sẽ giúp chúng ta tham dự mật thiết vào những lời chúc tụng, tạ ơn và tôn thờ mà các Thiên thần và những linh hồn lành thánh đang không ngừng dâng lên Ba Ngôi Thiên Chúa. Những ai trong chúng ta đã có dịp cầu nguyện cùng Cha chúng ta hẳn đã thấy niềm

hân hoan của Ngài khi chúc tụng Chúa Ba Ngôi trong những tuần cầu nguyện mười ngày.

Tibi laus, Tibi Gloria, Tibi gratiarum actio in saecula sempiterna, O Beata Trinitas! Một lần nữa, chúng ta khẩn cầu Thiên Chúa bằng những lời kinh này trong Tam nhật mừng Chúa Ba Ngôi, hướng lời cầu nguyện của ta lên Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần. *Chúng con ca ngợi Chúa, chúng con chúc tụng Chúa, chúng con cảm tạ Chúa không ngơi, ôi Ba Ngôi Chí Thánh!* Rồi chúng ta sẽ hợp tiếng với dàn đồng ca Thiên quốc không ngừng lặp lại: *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus exercituum... Thánh, Thánh, Thánh, Chúa là Thiên Chúa các đạo binh. Trời đất đầy vinh quang Chúa...*

Thật ý nghĩa khi vào chính thời điểm phụng vụ bắt đầu mùa Thường niên, Giáo Hội lại mời gọi chúng ta nâng tâm hồn, lời nói và ánh mắt của ta

lên Ba Ngôi Chí Thánh. Điều này phải là niềm khao khát, mong mỏi của tất cả mọi người, cả nam lẫn nữ, đang khi còn sống ở thế gian, vì chúng ta được tạo nên để nhận biết và yêu mến Thiên Chúa trong hiện tại và để hưởng nếm Người trong cuộc sống vĩnh hằng mai sau. Chúng ta cũng hãy nhắc những người thân quen của mình nhớ đến chân lý này. Trong bài giảng *Hướng đến sự thánh thiện*, Thánh Josemaría đã vạch ra con đường dẫn đến kết cuộc vui mừng đó. Sau khi nói rằng cuộc sống của người Kitô hữu bắt đầu bằng một tình yêu tin tưởng vào Đức Mẹ, Đấng luôn dẫn chúng ta đến với Chúa Giêsu, Thánh Josemaría dạy chúng ta hãy song hành cùng Chúa Kitô trong mọi hoàn cảnh cuộc đời, cho đến khi chúng ta nên một với Người trên Thập giá. Đấng Sáng lập đảm bảo với chúng ta rằng trái tim ta sẽ cảm thấy nhu cầu “nhận biết và tôn thờ từng Ngôi vị trong Ba Ngôi Chí Thánh. Linh hồn, tự bản chất, đang làm một

cuộc khám phá trong đời sống thiêng liêng, giống như một đứa bé mở mắt nhìn thế giới chung quanh nó. Linh hồn trù mẫn dành thời gian cho Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần, và sẵn sàng vâng theo hoạt động của Đấng-Bào-Chữa-ban-Sự-sống, Người ban chính mình cho chúng ta chẳng phải vì chúng ta xứng hợp, nhưng là để trao ban ân huệ cũng như các nhân đức siêu nhiên của Người cho ta.” [2]

Giờ đây, tất cả chúng ta có thể đi theo hành trình đó để đạt đến sự hiệp nhất với Thiên Chúa, mà đó chính là (Cha xin nhấn mạnh:) được nếm trải trước sự kết hợp trọn vẹn trên Thiên đàng. Chúng ta thực hiện điều đó bằng cách đặt ý nghĩa siêu nhiên vào mọi hoàn cảnh sống hằng ngày của ta, vào những việc phi thường cũng như những việc bình thường, bằng cách tìm kiếm Thiên Chúa trong mọi sự. Nói về nỗ lực đạt đến sự thánh thiện, Thánh Josemaría giải thích

rằng: “Cha không nói về những hoàn cảnh phi thường. Cha muốn nói về những điều rất bình thường đang diễn ra trong tâm hồn chúng ta: một tình yêu điên cuồng, không khoa trương, không thái quá, sẽ dạy cho chúng ta biết đau khổ và biết sống, vì Thiên Chúa ban cho chúng ta sự khôn ngoan của Người. Thật thanh thản và bình an khi chúng ta dẫn thân vào ‘con đường hẹp dẫn đến sự sống’ (Mt 7,14)!” [3]

Hành trình được phát họa vô cùng rõ nét: *per crucem ad lucem* – qua thập giá đến ánh sáng! Nếu chúng ta trung thành đáp trả hoạt động của ân sủng, việc kết hiệp với Chúa Giêsu sẽ đưa chúng ta vào trái tim của Ba Ngôi Chí Thánh. Và ân phúc đó đến với chúng ta chủ yếu qua các Bí tích, đặc biệt là Bí tích Hòa Giải và Bí tích Thánh Thể. “Chúa Kitô tốt lành biết bao khi để lại cho Giáo Hội của Ngài các Bí tích! Các Bí tích là những liều thuốc cần thiết cho tất cả chúng ta. Hãy tôn kính các

Bí tích và tri ân sâu sắc Thiên Chúa và Giáo Hội của Ngài.” [4]

Chúng ta đừng bao giờ ngưng thể hiện lòng biết ơn hằng ngày đối với Thiên Chúa, Đấng đã cho chúng ta các phương tiện này để được gần gũi Người hơn. Thánh Josemaría từng định nghĩa các Bí tích như những “dấu chân của Ngôi Lời Nhập Thể” [5] và Ngài mời gọi chúng ta hãy đặt bước chân ta vào đấy.

Với Lễ Mình Máu Thánh Chúa (mà chúng ta mừng vào thứ Năm, 7 tháng 6, hay vào Chúa nhật sau đó, tùy theo quy định phụng vụ của địa phương), Cha muốn nói vài điều với các con về Bí tích Cực Thánh của Bàn thờ: đó là kết tinh của tất cả ơn thánh, là “của ăn đàng” cho chúng ta – những khách hành hương trần thế. Phụng vụ bày tỏ điều đó ở trong Thánh Lễ: *Ecce panis angelorum, / factus cibus viatorum; / vere panis filiorum, / non mittendus canibus* [6]: *Này đây bánh*

thiên thần, / trở nên lương thực cho lũ khách / bánh dích thực cho con cái, / đừng bao giờ ném cho chó. Sau Thánh Lễ, Người còn ở lại nơi nhà tạm.

“Chúa Giêsu trong Thánh Thể là bảo chứng chắc chắn về sự hiện diện của Người trong tâm hồn chúng ta; Ngài trợ lực cho thế giới bằng quyền năng của Ngài; bằng lời hứa, Ngài sẽ cho phép gia đình nhân loại, khi đến hồi viên mãn, được cư ngụ mãi mãi trong Ngôi nhà Thiên quốc, quanh Chúa Cha, Chúa Con, và Chúa Thánh Thần - Ba Ngôi Chí Thánh, Thiên Chúa duy nhất. Chúng ta đã biến toàn bộ niềm tin của mình thành hành động khi chúng ta tin vào Đức Giêsu, vào sự hiện diện thật sự của Người dưới hình bánh và rượu.” [7]

Trong những ngày sắp tới, chúng ta hãy cố gắng quây quần quanh Đức Giêsu, bày tỏ cùng Ngài tình yêu của ta. Chúng ta hãy tham dự vào các giờ cầu Thánh Thể, các cuộc kiệu Mình Thánh Chúa, hay các hình thức thờ

kính Thánh Thể khác, với lòng khao khát tôn vinh Chúa Giêsu trong hình Bánh Thánh, dâng lên Người lời tạ ơn, và cũng để đền bù tội lỗi ta đã xúc phạm đến Người cũng như những xúc phạm Người phải chịu trong Bí Tích Thánh Thể. Hãy tận dụng lễ Thánh Tâm, ngày 15 tháng 6, để đến với Người với tất cả niềm tin thác, để chúng ta đặt mình vào trái tim mà một mũi giáo đã mở ra trên Thánh giá, diễn tả tình yêu bao la mà Người dành cho mỗi chúng ta. Và rất tự nhiên, chúng ta sẽ đi ngang qua Trái tim vô cùng dịu hiền của Mẹ Maria, là con đường chắc chắn của chúng ta: *iter para tutum!*

Suốt tháng 6 đầy ắp những các ngày lễ ý nghĩa, cả với lịch sử Opus Dei: đó là ngày thụ phong của những Linh mục đầu tiên, 25 tháng 6 năm 1944; ngày Cha chúng ta đến Roma, 23 tháng 6 năm 1946; ngày Tòa thánh chính thức phê chuẩn linh đạo và quy chuẩn của giáo đoàn chúng ta,

16 tháng 6 năm 1950. Và, đặc biệt, ngày Thánh Josemaría về trời, 26 tháng 6 năm 1975. Cha có thể đoán chắc với các con rằng Cha Thánh của chúng ta, ngay trong ngày cuối đời, đã muốn và đã cố gắng quỳ gối trước Nhà Tạm với lòng tôn kính đặc biệt. Ngày 26 tháng 6 năm ấy, thể chất Ngài đã hoàn toàn suy kiệt; mặc dù thế, Ngài đã quỳ gối tôn thờ sâu lắng trước Thánh Thể, khi Ngài trở về từ Castelgandolfo. Chúng ta có làm được vậy không? Liệu chúng ta có ý thức được là ta phải tôn thờ Thiên Chúa ngay cả trong những thời điểm tương tự như vậy không? Chúng ta có cảm thấy cần phải cúi chào Thánh Thể mỗi khi bước vào và rời khỏi nhà thờ hay nhà nguyện nơi Chúa đang hiện diện không?

Khi chúng ta cử hành phụng vụ mừng lễ Thánh Josemaría, chúng ta hãy xin Cha Thánh chuyển cầu cho tất cả linh mục cũng như giáo dân trong cộng đoàn chúng ta được gia

tăng mãnh liệt niềm khao khát nên thánh và làm tông đồ, và cho cả những người bạn và các Cộng tác viên được hưởng nhờ từ linh đạo của cộng đoàn. Hãy cầu nguyện để chúng ta có thể mở rộng công tác tông đồ đến nhiều nơi đang chờ đợi chúng ta. Xin Thiên Chúa ban cho chúng ta nhiều người nam và người nữ biết quảng đại đáp lại lời mời gọi mà Ngài đã gửi đến họ để bước theo gần Ngài hơn và mở ra những con đường thiêng liêng giữa thế gian.

Cha rất vui mừng khi thực hiện chuyến viếng thăm mục vụ đến Bratislava vừa qua. Trước tiên Cha đã nhìn thấy công việc tông đồ phát triển mạnh mẽ ở nước Slovakia và Cộng hòa Czech thân yêu. Khi ở đó, Cha cảm thấy rất gần gũi với từng người trong các con.

Một vị trí đặt biệt trong lời cầu nguyện của chúng ta luôn được dành cho Đức Thánh Cha và hững ai trợ

giúp Ngài trong việc điều hành Hội Thánh, cho các vị Mục tử: các Giám mục và các Linh mục trên toàn thế giới. Lễ kính hai Thánh Phêrô và Phaolô vào ngày 29 sắp tới nhắc chúng ta lưu ý những ý nguyện này cách đặc biệt hơn nữa. Cha chúng ta muốn chúng ta đừng bao giờ bỏ Đấng Kế vị Thánh Phêrô một mình và không được nâng đỡ: cầu mong Ngài luôn cảm nhận được sự nâng đỡ chúng ta dành cho Ngài.

Trước khi dừng bút, Cha muốn nói vài lời về sinh nhật của Cha vào ngày 14 tháng 6. Trước hết, Cha xin các con hãy cầu nguyện cho Cha: Cha cần lời cầu của chúng con biết bao!

Từ vài tháng nay, Cha nhớ về Thánh Josemaría khi Ngài chuẩn bị mừng sinh nhật lần thứ 70 của Ngài. Cha chúng ta đã cầu xin được ơn trở nên một linh hồn cầu nguyện cho dù Ngài đã chìm đắm trong Chúa đến nỗi có thể nói cuộc đối thoại giữa Ngài với

Thiên Chúa thực sự là không ngơi nghỉ. Như Ngài đã diễn tả vào ngày 8 tháng 1 năm 1972 khi dâng Thánh Lễ với một nhóm nhỏ các con gái của Ngài: *“Quyết tâm của Cha vào ngày sinh nhật lần thứ “bảy” này là: trở nên một tâm hồn biết cầu nguyện, cầu nguyện không bao giờ ngưng nghỉ; trở nên với hai cánh tay Cha giơ lên như khi dâng lời nguyện trong Thánh Lễ. Và Cha ao ước đó cũng là quyết tâm của các con: như thế các con sẽ có được tinh thần vui tươi, các con sẽ hạnh phúc và đạt hiệu quả.”* [8]

Một vài lúc khác, bằng cách diễn tả khác, Ngài cũng cầu xin Chúa ban cho Ngài ơn tương tự. Cha đặc biệt nhớ lần Ngài nâng ly chúc mừng một năm mới, vài hôm trước sinh nhật của Ngài, có các con trai Ngài quây quần tại cuộc họp chung. Ngài nói: *“Chúc mọi người vui vẻ; chúc Cha biết ăn năn thống hối”*. [9] Vì thế, Cha xin các con vào sinh nhật của Cha cũng như mọi ngày, các con đừng quên

người cha này của các con, để Cha cũng trở nên một người biết thống hối ăn năn, biết đền tội và biết chú ý hơn đến những gì Chúa muốn Cha thực hiện mỗi ngày. Và vì thống hối và niềm vui là hoa quả của hành động Thánh Thần, xin hãy cầu nguyện để Cha trở nên một tâm hồn biết cầu nguyện, biết vâng theo những cảm hứng do Chúa Thánh Thần gợi mở và mang ra thực hành. Cha cầu chúc cho các con điều tương tự, để mỗi người trong các con trở nên những con người cầu nguyện, yêu mến hy sinh hãm mình và ăn năn thống hối, phục vụ người khác với một mối ưu tư liên lỉ dành cho việc tông đồ, và hãy làm như thế trong những hoàn cảnh bình thường cũng như bất thường, nếu có xảy ra.

Cha cũng nhớ lại cách thức Cha Don Alvaro quý mến của chúng ta chuẩn bị sinh nhật thứ 80 của Ngài. Cha còn ghi khắc trong tim mình những lời cảm tạ, thống hối và cầu xin mọi

người nâng đỡ mà Ngài đã nối kết trong bài giảng Thánh lễ sinh nhật năm ấy. Đó là những lời thường được Ngài thốt lên khi có một ngày lễ đặc biệt nào đó: Xin cảm ơn, hãy tha thứ cho tôi, hãy giúp tôi thêm. Cha cố gắng lặp lại những lời đó thường xuyên, và Cha đề nghị các con cũng làm như vậy, nếu các con đồng ý, để những lời đó mang đến cho các con sự thanh thản và bình an thật sự.

Cách đây 2 tháng, vào dịp sinh nhật lần thứ 85 của mình, Đức Bênêđictô XVI đã nói vài lời mà Cha muốn chia sẻ lại với các con: *“Giờ đây, Cha đang đối diện với chương cuối cùng của đời mình và Cha không biết cái gì chờ đợi Cha phía trước. Tuy nhiên, Cha biết là ánh sáng của Thiên Chúa tồn tại, rằng Ngài đã Phục sinh, và ánh sáng của Ngài mạnh hơn bóng tối, rằng sự tốt lành của Thiên Chúa mạnh hơn bất kỳ sự dữ nào trong thế giới này. Điều đó giúp Cha đi tới với niềm xác quyết. Cầu mong điều đó cũng giúp tất cả*

chúng ta tiến lên phía trước, và giờ đây với tất cả tấm lòng, Cha chân thành cảm ơn tất cả những ai đã không ngừng giúp đỡ Cha hiểu được tiếng “xin vâng” đối với Chúa qua niềm tin của họ”. [10]

Một lần nữa, Cha xin các con, vì tình yêu Chúa, hãy tiếp tục nâng đỡ Cha bằng lời cầu nguyện của các con, vì chúng ta đều nhớ điều Thánh Josemaría thường hay nói về việc chúng ta cần giúp đỡ nhau (và chúng ta có thể áp dụng vào mỗi cá nhân): “*Các con của Cha, Cha hy vọng rằng các con, cho dù ở đâu, cũng hiệp nhất với nhau; dù các con làm việc, hãy hiệp nhất; dù các con nghỉ ngơi, cũng hãy hiệp nhất*”. Chúng ta hãy cầu xin Chúa Thánh Thần để sự hiệp nhất này luôn mạnh mẽ với lời cầu nguyện và hy sinh của chúng ta, với việc làm và nghỉ ngơi của ta, với đời sống thường nhật của ta, trong lúc khỏe mạnh cũng như khi bệnh tật: hết mọi lúc, *semper in laetitia!* Cha

mong, ngày 14 tháng 6 này, các con sẽ giúp Cha trình diện trước Chúa và nói: Đây con xin dâng Chúa lời nguyện của tất cả các con trai, con gái của con, và của biết bao nhiêu người khác nữa.

Hướng về ngày 26 tháng 6, Cha xin lặp lại lời cầu nguyện quen thuộc của Cha chúng ta: *“Cầu mong các con yêu thương nhau, cầu mong các con yêu thương nhau thật nhiều.”* Ngài đã nhắc nhở chúng ta về *mandatum novum* [11] mà Đức Giêsu Kitô đã để lại cho các môn đệ Ngài, cho từng người và cho tất cả chúng ta.

Với tất cả lòng triu mến, Cha chúc lành cho các con.

Cha của các con,

+ Javier

Rôma, 1 tháng 6 năm 2012

Ghi chú:

[1] Xem Công vụ 1,14.

[2] Thánh Josemaría, *Bạn của Chúa*, số 306.

[3] Sách đã dẫn số 307.

[4] Thánh Josemaría, *Con đường*, số 521.

[5] Thánh Josemaría, *Trò chuyện*, số 115.

[6] Sách lễ Rôma, Lễ Mình Máu Thánh Chúa Kitô, Bài ca “*Hỡi Sion, hãy ngợi khen*”.

[7] Thánh Josemaría, *Khi Chúa Kitô đi ngang qua*, số 153.

[8] Thánh Josemaría, trích từ một bài giảng, 8/1/1972.

[9] Thánh Josemaría, *Ghi chép mở đầu năm mới*, 1/1/1974

[10] Đức Giáo Hoàng Bênêđiô XVI,
Bài giảng nhân Sinh nhật lần thứ 85,
16/4/2012

[11] Xem Ga 13,34.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
vi-vn/article/thu-uc-giam-quan-
thang-62012/](https://opusdei.org/vi-vn/article/thu-uc-giam-quan-thang-62012/) (08-04-2025)